स्वाहा पृथिव्याम्। वामदेव्ये श्रयस्व स्वाहान्तरिक्षे। बृहति श्रयस्व स्वाहा दिवि। बृहता त्वोपस्तभ्नोमि" इति। योयं 'सविता', सोयम् 'उदस्तापीत्' पतितस्य हविर्धानादेरुत्तम्भनं करोतु, एवं 'मित्रः', 'अर्य्यमा', च उत्तम्भनं कुरुतां, सोयं देवतात्रयसमूहः, 'युगेन' योगेन, युगपदेव 'सर्व्वान्', 'अमित्रान्' वैरिणः, 'अवधीत्', तथा 'मां' यजमानं, 'बृहन्तं' धनादिसमृद्धियुक्तं, 'वीरवन्तं' कर्म्मशूरैः पुत्रैरुपेतम्, 'अकरत्' करोतु, 'रथन्तरे' साम्नि, 'पृथिव्यां', च 'श्रयस्व'। हे देवतासमूह हविर्धानमिदं तत्रोभयत्राश्रितं कुरु। 'स्वाहा' तुभ्यमिदं स्वाऽऽहुतमस्तु, तथा 'वामदेव्ये', साम्नि अन्तरिक्षलोके चेतत्सदः 'श्रयस्व' आश्रितं कुरु, तथा 'बृहति' साम्नि, 'दिवि' द्युलोके च, 'श्रयस्व' पतितमिदमाग्नीध्रीयमाश्रितं कुरु, तुभ्यमिदं स्वाऽऽहुतमस्तु। रथन्तरादयस्त्रयो मन्त्रा हविर्धानादिषु त्रिषु व्यवस्थिताः, उदस्तावीदिति सर्व्वशेषेणानुषज्यते। हे हविर्धानदेव त्वां 'बृहता' साम्ना, तत्सामर्थ्येन 'उपस्तभ्नोमि' उपेत्य उत्तम्भितं करोमि, सोयमुपस्तम्भनमन्त्रः॥

(२) अथ यदि वपा हविरवदानं वा स्कन्देत तदादाने मन्त्रमाह। "आ त्वा ददे यशसे वीर्य्याय च। अस्माखघ्न्या यूयं दधाथेन्द्रियं पयः" इति। हे स्कन्नद्रव्य मम यशोवीर्यसिद्ध्यर्थं त्वां पुनः 'आददे', हे 'अघ्न्याः' गावः, 'यूयं', 'इन्द्रियं पयः' इन्द्रियाभिवृद्धिसाधनं क्षीरम्, 'अस्मासु' 'दधाथ' सम्पादयथ॥